

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Energimarknadsinspektionen

Yttrande över föreskrifter om utformning av nättariff för ett effektivt utnyttjande av elnätet

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen innehåller förslag till föreskrifter om utformning av nättariff för ett effektivt utnyttjande av elnätet (2022:XX). Föreskrifterna gäller för utformning av nättariffer enligt 4 kap. ellagen (1997: 857).

I remissen anges att regeringen i oktober 2018 beslutade om en ändring i elförordningen (2013:208). Ändringen innebär att förslagsställaren får meddela föreskrifter om hur nättariffer ska utformas för att främja ett effektivt utnyttjande av elnätet. Föreskriftsrätten började gälla den 1 januari 2019. Konsekvensutredningen syftar till att redovisa myndighetens förslag, hur arbetet har lett fram till förslaget samt vilka konsekvenser förslaget får.

Förslagsställaren konstaterar att endast flerdelade tariffer uppfyller de krav på kostnadsreflektivitet¹ som ställs på en modern tariffstruktur. Vid sidan av kostnadsreflektivitet, som behövs för att tariffen ska förmedla rätt prissignaler till kunderna, behöver tariffstrukturen även medge kostnadstäckning.

Myndighetens analys visar att fyra tariffkomponenter som prissätter olika egenskaper ger en kostnadsreflektiv och kostnadstäckande tariffmodell. Därför föreslås en tariffstruktur enligt följande:

- *Tariffkomponent för rörliga kostnader*, där införandet av energiavgifter förordas då de upplevs som enkla, lättförståeliga och rättvisa. Energiavgiften föreslås vara volymbaserad, prissätts med en avgift per kilowattimme och får tidsdifferentieras. Storleken på energiavgiften avgörs av vilka kostnader som det aktuella nätföretaget har som är kortsiktiga och rörliga samt vilka energikostnader som företaget har till angränsande nät.
- *Tariffkomponent för framåtblickande kostnader*, som syftar till att främja ett effektivt nätutnyttjande på lång sikt. I tariffen föreslås en effektagiftskomponent ingå. Nätföretagen ska beräkna hur stor avgiften ska vara. Denna avgift ska sända kunden en signal om vad

¹ Med kostnadsreflektivitet avses att de kostnader som användningen av nätet orsakar ska betalas av den som orsakar kostnaderna.

kundens användning av nätet idag medför för kostnader för nätet på lång sikt och matcha de tidpunkter då det är trångt i näten.

- *Tariffkomponent för kunds specifika kostnader*, som ska tas ut som en fast avgift per kundgrupp och fördelas lika inom kundgruppen. Den ska täcka de specifika kostnader som nätföretaget har för just den kundgruppen, till exempel mätning, beräkning och rapportering. Den kunds specifika avgiften ska inte tidsdifferentieras eller innehålla lokaliseringssignaler.
- *Tariffkomponent för kostnadstäckning*, i form av en fast avgift som ska baseras på de residuala kostnaderna och utformas som en abonnemangsavgift, till exempel ett sÄkringsabonnemang eller effektabonnemang. Den fasta avgiften ska inte tidsdifferentieras eller innehålla lokaliseringssignaler. Den ska heller inte innehålla några incitament för kunden att reagera på.

I remissen konstateras att nätföretagen är knutna till varandra genom att de är kunder eller leverantörer till andra nät. Detta kommer inte riktigt fram genom de fyra tariffkomponenterna och behöver därför hanteras separat. Elnätets användare kan delas in i inmatnings- och uttagskunder. Myndighetens slutsats är att det idag inte är lämpligt att föreslå en enskild modell rörande fördelning av residuala kostnader mellan inmatnings- och uttagskunder. Det innebär att det även fortsättningsvis kommer att vara ellagens bestämmelse om att varje kundkategori ska betala ungefär sina kostnader som är vägledande för nätföretagen.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Framtidens elproduktion i Sverige kommer till följd av det politiska målet om 100 procent förnybar elproduktion år 2040 att innebära en ökad andel väderberoende produktion i form av bland annat vind- och solkraft. Vidare förutspås elanvändningen öka bland annat på grund av elbilarnas inträde och ökad elektrifiering av industrin. Förslagsställaren anger att detta ställer stora och nya krav på elsystemet. Behoven ökar av flexibilitetsresurser på användarsidan för balansering av elsystemet likväl som behoven att nyttja befintlig kapacitet i elnäten så effektivt som möjligt. Med en kraftig ökning av elanvändningen kommer det även att finnas behov att bygga nya elledningar för att öka överföringskapaciteten i elnäten. Ökad överföringskapacitet kan i vissa fall också åstadkommas genom att elnäten används effektivare, och vid en jämnare belastning på elnätet minskar även nätförlusterna.

För att tarifferna ska kunna bidra till att elnätet används effektivare behöver tarifferna innehålla information som kunderna kan reagera på. I praktiken är det information om vad det kostar att använda nätet, med andra ord så kallade kostnadsreflektiva tariffer. Tarifferna som används idag är olika avancerade beroende på vilken nätnivå man pratar om. Tariffstrukturerna på de högre nätnivåerna innehåller prisinformation men är inte nödvändigtvis kostnadsreflektiva. De enklare tariffstrukturerna är i de flesta fallen inte kostnadsreflektiva, dvs. ger inte kunderna nödvändiga prissignaler för att kunna ta informerade beslut om sin nätanvändning. Resultatet blir att nätet inte nyttjas så effektivt som möjligt.

Genom att utveckla regelverket och förtydliga vad som krävs av en tariff för att den ska främja ett effektivt nätutnyttjande kommer kunderna att få bättre möjligheter att ta beslut om sitt

nätanvändande och också använda näten effektivare, med följd att den samhällsekonomiska välfärden ökar.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Nollalternativet innebär, enligt förslagsställaren, att det inte tas fram nya föreskrifter som närmare reglerar hur tariffer ska utformas för att främja ett effektivt utnyttjande av elnätet. Det betyder att nätföretagen inte får någon ytterligare hjälp att forma tarifferna i den riktning som är önskvärd från regelgivarens och samhällets sida. Tarifferna som används idag till kunder på lokalnätet är utformade efter de förutsättningar som rådde för 10–20 år sedan. Det betyder att de ofta inte är kostnadsreflektiva och inte ger kunderna nödvändiga prissignaler för att kunna ta informerade beslut om sin nätanvändning. Ett annat problem är att olika strukturer på tariffer gör att prissignaler mellan olika nätnivåer går förlorade när underliggande nät inte för prissignalen vidare på grund av att man tillämpar en annorlunda tariff.

Om ingen åtgärd vidtas kommer vissa nättariffer även fortsättningsvis sakna kostnadsreflektiva prissignaler. Det innebär att kunden fattar beslut på felaktiga grunder och elnätet skulle därmed användas mindre effektivt än vad som är möjligt med de nya föreskrifterna.

I konsekvensutredningen har ett stort antal alternativa tariffmodeller till det nu förordade förslaget övervägts, utifrån en rad parametrar såsom prissättning, fördelning av kostnader, tidsdifferentiering, kundgrupper och lokaliseringssignaler.² Elnätstariffer för överföring av el kan konstrueras på åtskilliga sätt, och olika tariffstrukturer har olika egenskaper både vad gäller kostnadsreflektivitet och som incitament för kunderna att agera på de prissignaler som tarifferna ger dem. I princip ska elnätstariffer uppfylla två mål. För det första ska de ge elnätsföretagen intäkter som är tillräckliga för att täcka deras effektiva kostnader för drift av och investeringar i elnätet. För det andra ska tarifferna ge nätkunderna skäliga priser och incitament att använda nätet effektivt. Legalt ställer förutom ellagen även elmarknadsdirektivet och elmarknadsförordningen krav på vad tarifferna ska uppfylla (se närmare under "Förslagets överensstämmelse med EU-rätten" nedan).

Förslagsställaren har även övervägt alternativ till reglering. Ett alternativ skulle kunna vara att ytterligare informera branschen, exempelvis genom informationsmöten, om vikten av väl fungerande tariffer. Ett annat alternativ skulle vara att låta branschen fortsätta att utveckla tarifferna utifrån den befintliga lagstiftningen. Myndigheten bedömer dock att både informations- och branschalternativet är sämre än kompletterande föreskrifter på området. Med båda alternativen finns en betydande risk att utvecklingen av nya tariffer blir otillräckliga och mer företagsberoende, vilket också bekräftas av hur situationen ser ut idag.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

² Se närmare sid. 9 – 51 i konsekvensutredningen.

EU-parlamentet beslutade våren 2019 ett lagstiftningspaket inom energiområdet som i Sverige fått namnet Ren Energi-paketet. I detta paket ingår bland annat Europaparlamentets och Rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU samt Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el. I tidigare direktiv och förordning har reglerna avseende tariffernas utformning inte varit så specifika utan av mer allmän karaktär. I den nya elmarknadsförordningen finns det dock regler om hur tarifferna för överföring ska utformas. Bland annat nämns att tarifferna ska avspegla kostnaderna, vara transparenta, beakta behovet av nätssäkerhet och nätflexibilitet och spegla de faktiska kostnaderna samt tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt. Därtill får tidsdifferentierade tariffier introduceras där det är möjligt och för distributionsnätstariffer gäller även att de får differentieras mellan olika användare baserat på förbruknings- och produktionsprofiler.

Regelrådet finner inget som talar emot att den föreslagna regleringen överensstämmer med EU-rätten och finner därmed redovisningen godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

De nya föreskrifterna föreslås börja gälla den 1 januari 2023 och senast den 1 januari 2025 ska nätföretagen ha implementerat tariffier som uppfyller föreskrifterna. Anledningen till att den 1 januari 2025 sätts som datum är att regler om nya mätare gäller från samma tidpunkt (EIFS 2019:5). De funktionaliteter som krävs för de nya mätarna finns inte i de allra flesta mätare som används idag. För att implementera nya nättariffer utifrån nya föreskrifter behövs de nya funktionaliteterna. Det innebär att det är lämpligt att vänta med nya tariffier tills mätarna är utbytta. Eftersom mätarbyte är en omfattande process med upphandlingar och många tusentals mätare som ska bytas är det svårt om inte omöjligt för nätföretagen att justera redan lagd tidplan.

I konsekvensutredningen föreslås att en dispensbestämmelse införs i föreskrifterna. Då föreskrifterna ska tillämpas för ca 170 elnätstjänstföretag är det naturligt att effekterna av regelverket kommer påverka dessa företag olika. Dispensbestämmelsen har flera syften. Det nya regelverket kan innebära stora skillnader i tarifferna för ett visst elnätstjänstföretags kunder och då kan företaget ansöka om dispens från kravet att föreskrifterna ska tillämpas senast den 1 januari 2025. Det kan också vara frågan om att en strikt tillämpning leder till att en viss tariffkomponent bestäms till ett alltför lågt belopp i förhållande till hela avgiften. I de fallen kan nätföretagen ansöka om dispens för att tariffkomponenten ska kunna sättas till en mer rimlig nivå.

För att ge nätföretagen bästa möjliga förutsättningar att implementera de nya föreskrifterna kommer myndigheten att hålla seminarier där nätföretagen kan delta och få en fördjupad förståelse för föreskrifterna. Information kommer också att finnas tillgänglig på hemsidan. Genom en frågor och svar-sida kan svar på vanliga frågor samlas och publiceras så att informationen kommer till allmän kännedom. Förslagsställaren bedömer att det därutöver inte finns behov av ytterligare skriftliga informationsinsatser. Nätföretagen har idag krav på att informera kunderna om hur tarifferna är utformade (4 kap. § 11 ellagen). Den informationsplikten ändras inte med de nya föreskrifterna.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Elnätsföretagen driver och sköter om elnätet. Sammanlagt finns det 174 elnätsföretag i Sverige. Av dessa bedriver 157 lokalnätsverksamhet, 20 regionnätsverksamhet och två transmissionsnätsverksamheter eller enbart utlandsförbindelse. Fem företag har både lokalnät och regionnät. Storleken på elnätsföretagen varierar från små ekonomiska föreningar med ett tiotal kunder till stora företag med flera hundratusen kunder. De tre största företagen har ca 800 000 uttagsabonnemang vardera medan de tio minsta företagen sammanlagt har färre än 7 000 uttagsabonnemang.

Nätanvändare kan vara hushållskunder, men också företag och offentlig förvaltning. En nätanvändare måste teckna avtal med nätföretag om rätten att ta ut el. I Sverige finns cirka 5,6 miljoner slutkunder, varav cirka 850 000 företag. Alla företag som använder elnätet betalar nättariffer och kan därmed påverkas av förslaget. Många av de nya bestämmelserna innebär att små företag får samma rättigheter som konsumenter på elmarknaden.

Elproducenter producerar el och matar in i nätet för transport till elanvändare. El säljs på börsen eller till en större aktör som kan agera på börsen. För att mata in el på nätet betalar elproducenterna nättariffer. Det innebär att de kan påverkas av förslaget. I Sverige finns cirka 200 elproducenter, varav den största, Vattenfall, står för över 40 procent av den svenska produktionen. Fortum och Uniper står tillsammans för cirka 30 procent av produktionen. Ytterligare två större aktörer på den svenska marknaden är Statkraft och Skellefteå kraft som tillsammans står för omkring 10 procent av produktionen. Resterande 20 procent kommer från mindre aktörer som producerar vattenkraft, vindkraft och värmekraft.

Energitjänsteföretag levererar energitjänster eller andra tjänster för att förbättra energieffektiviteten i en slutanvändares anläggning. De berörs också eftersom de föreslagna föreskrifterna bidrar till att öppna upp ytterligare en marknad för dem. Förslagsställaren säger sig inte ha någon information i dagsläget huruvida energitjänsteföretagen kommer att agera på denna nya möjlighet.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

I remissen anges att för *transmissionsnätoperatör och regionnätsföretag* kan tillkommande kostnader uppstå för att ta utveckla nya nättariffer och implementera dem. Kostnaden kommer att skilja sig åt mellan nätföretag beroende på hur tarifferna ser ut idag. Nätföretagen bör också samråda med sina kunder. Sammantaget innebär detta ett arbete som kommer att ta månader, snarare än dagar eller timmar, i anspråk. I diskussioner med expertgruppen inför framtagandet av föreskrifterna har framkommit att tidsmässigt innebär en förändring av tarifferna ca 1-2 årsarbetskrafter. Det innebär en utvecklingskostnad mellan 1,3 - 2,7 miljoner kronor per regionnätsföretag.

Därtill kommer kostnader för att informera kunderna om de nya tarifferna. Företagen är idag skyldiga att informera elanvändarna om hur tarifferna är utformade och hur de kan påverka sina kostnader för överföring av el. Företagen behöver därför ta fram nytt informationsmaterial samtidigt som kostnaderna för kundservice kommer att öka. De nätföretag som förslagsställaren har pratat med har inte kunnat specificera i timmar eller kronor vilka tillkommande kostnader de ser för informationen. Givet att tarifferna redan är framtagna torde merarbetet att beskriva tarifferna och publicera informationen, enligt förslagsställaren, dock vara begränsat. Ett rimligt antagande bör vara 2-4 veckors arbete per företag till en kostnad av 80 000 - 160 000 kronor. Om varje abonnent skulle ställa en tillkommande fråga och svarstiden antas vara en timme, skulle den totala kostnaden för transmissionsnätet bli ca 230 000 kronor och för regionnätetsföretagen ca 3 miljoner kronor.

Hos de svenska *lokalnätetsföretagen* är variationen i tariffstrukturer större än på region- och transmissionsnätetsnivå. Lokalnätetsföretagen kommer att påverkas genom att de behöver utarbeta nya tariffier, implementera dem och se till att den infrastruktur som behövs för de nya tarifferna är på plats. Företagen kommer också att behöva informera sina kunder om de nya tarifferna. Kostnader för att ta fram nya tariffier och implementera dem kommer att skilja sig åt mellan nätföretag beroende på hur tarifferna ser ut idag. Arbetet för lokalnätetsbolag är mer komplext än för regionnätetsbolagen i och med att lokalnätetsföretagen har fler och mer heterogena kunder. Det innebär att lokalnätetsföretagens utvecklingsarbete i de flesta fall sannolikt är större än för regionnätetsföretagen.

Förslagsställaren har diskuterat med lokalnätetsföretag för att försöka uppskatta tidsåtgång och kostnader för att ta fram nya tariffier. Företag som vidtalats nämner som jämförelse att den prisjustering som görs varje år, och som omfattar arbete med konsekvensutredningar och flera olika scenarier, kan ta mer än en årsarbetskraft i anspråk. Ett arbete att ta fram helt nya tariffier torde vara än mer resurskrävande. Mot bakgrund av dessa diskussioner är bedömningen att tillkommande kostnader för ett nätföretag som gör allt arbete med tariffutvecklingen själv kräver 2-3 årsarbetskrafter. Det innebär utvecklingskostnader om 2,7 – 4,1 miljoner kronor per lokalnätetsföretag. Ett alternativ för framför allt mindre nätföretag är att i stället för att göra arbetet själv ta konsulter till hjälp. Myndigheten har i diskussioner med konsultbolag och nätföretag fått information om att många nätföretag redan idag använder sig av den möjligheten. En s.k. tariffutredning tar ca 300-500 timmar att genomföra för ett medelstort elnätetsbolag. Det motsvarar 300 000 - 500 000 kronor. För nätbolaget tillkommer att implementera tariffstrukturen i sina IT-system för att kostnaden ska bli jämförbar med att göra arbetet själv.

Lokalnätetsföretagen kommer också att ha kostnader för att säkerställa infrastrukturen runt tarifferna. Mot bakgrund av den information som förslagsställaren har fått i diskussioner med nätföretag är bedömningen att kostnaden för infrastruktur runt nya tariffier är mellan 50 -100 kronor per mätare, dvs. kund. Den mätarreform som ska vara klar till 2025 innebär att alla mätare kommer att klara av timvis mätning. Myndigheten har tidigare utrett frågan om vad kravet på timvärdesregistrering skulle innebära för utökade kostnader för insamlings- och kommunikationssystem och fann då att kostnaden av att gå från den förenklade avräkningen till dygnsvis avräkning är 30 kronor i tillkommande kostnader per mätare.

De lokalnätetsföretag som myndigheten har haft en dialog med har framfört att de bedömer att den största utmaningen som följer av föreskrifterna är kundservice och att informera kunderna om förändringen. Flera nätföretag uttrycker en oro för att föreskrifterna innebär mer komplexa tariffier som kommer att leda till betydligt fler frågor och kanske en försämrad

kundnöjdhet. Sammantaget kommer detta att resultera i högre kostnader för kundservice. De företag som vidtalats har inte haft möjlighet att i detalj analysera hur mycket fler frågor de tror att reformen kommer att medföra. Utifrån diskussionerna är förslagsställarens bedömning att de tillkommande fortlöpande kostnaderna för kundservice och information kommer att uppgå till mellan 10–20 kronor per kund och år.

Föreskrifterna kan även beröra *elproducenter*, beroende på hur deras tariffer ser ut idag och om de ändras när föreskrifterna kommer på plats. Enligt den information som förslagsställaren har tagit del av har flertalet elproducenter redan idag avancerade tariffer som innehåller pris- och lokaliseringssignaler. Förslaget om fördelning av residuala kostnader mellan inmatnings- och uttagskunder innehåller inga explicita krav på en specifik fördelning. Nätföretagen har därför möjlighet att behålla nuvarande fördelning om den främjar ett effektivare utnyttjande av elnätet. Om nuvarande metod bibehålls påverkas elproducenterna i begränsad utsträckning.

Övriga företag som berörs är de företag som använder el i sin verksamhet. Förslaget påverkar inte den totala intäkt som nätföretagen får ta ut av sina kunder, men kan påverka olika kunder olika beroende på hur nätföretagen väljer att utforma sina tariffer inom ramen för vad föreskrifterna tillåter. Beroende på hur företagen använder nätet kan deras kostnad påverkas olika. Förslagen förändring kommer inte att innebära någon större påverkan för de större företagens verksamhet. De har redan avancerade tariffstrukturer och har kunskap att hantera frågor om hur tarifferna påverkar deras kostnader. Förslaget kommer dock att skapa incitament för företag att effektivisera sin verksamhet utifrån den prissignal som förslaget innebär. Små företag med liten elförbrukning som idag inte har kostnadsreflektiva tariffer kommer att få kostnadsreflektiva tariffer. Hur de påverkas beror på hur tarifferna utformas, företagets förbrukningsprofil och hur de väljer att reagera på de prissignaler tariffen ger. Sammantaget bedömer förslagsställaren att det är svårt att beräkna en generell påverkan som nya föreskrifter får för olika företag. Om företagen agerar på prissignaler i de nya tarifferna kommer de, precis som hushåll, att kunna påverka sin kostnad för nättjänsten.

Regelrådet gör följande bedömning. Informationen i remissen är utförlig och tydlig och förslagsställaren redovisar antaganden och osäkerheter på ett transparent sätt, vilket är särskilt värdefullt.

Regelrådet finner därmed redovisningen av berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

I remissen konstateras att nätverksamhet bedrivs som legala monopol vilket innebär att nätföretag inte konkurrerar direkt med varandra. Kunder som finns inom ett nätföretags nätkoncessionsområde har inget alternativ än det befintliga nätföretaget. Däremot finns viss konkurrens om nya etableringar genom anslutningsvillkor och nättariffer. Anslutningsvillkor diskuteras inte i det föreliggande förslaget, varför villkoret inte påverkas. De nya föreskrifterna kommer att innebära ytterligare harmonisering av utformandet av nättariffer. En ökad harmonisering kan leda till mer likartade tariffer och bättre konkurrens.

De nya föreskrifterna bedöms inte få påverkan på konkurrens i andra branscher, mellan branscher eller mellan företag i olika länder.

Regelrådet finner inget som talar emot bedömningarna i konsekvensutredningen och finner därmed redovisningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Myndighetens analys visar inte på någon annan påverkan på företag än vad som har redogjorts för ovan.

Regelrådet finner inget som talar för att den föreslagna regleringen skulle ha påverkan på företagen i andra avseenden och finner därmed redovisningen godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Enligt förslagsställaren visar inte konsekvensutredningen på att särskild hänsyn behöver tas till små elnätsföretag. Elnätets utformning och funktion är av central betydelse för att möta framtidens utmaningar med bland annat omställning mot förnybar elproduktion, digitalisering och elektrifiering av fordonsflottan. Det innebär att alla elnätsföretag, stora som små, behöver använda nättariffer som främjar ett effektivt utnyttjande av elnätet. Myndigheten föreslår dock att en dispensbestämmelse införs i föreskrifterna (se närmare under "Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser" ovan). Då föreskrifterna ska tillämpas för ca 170 elnätsföretag är det naturligt att effekterna av regelverket kommer att påverka dessa företag olika. Även om det inte är specifik hänsyn till små företag så kan det finnas små företag som ser behov av att använda dispensmöjligheten.

Vad gäller effekter för andra företag än elnätsföretag anser myndigheten inte att särskild hänsyn behöver tas till små företag. De kostnader som elanvändare orsakar elnätet bör lämpligtvis betalas av samma elanvändare.

Regelrådet gör följande bedömning. Även om ingen specifik hänsyn tas till små företag i den föreslagna regleringen vill Regelrådet, i likhet med förslagsställaren, understryka den dispensmöjlighet som föreslås och som rådet anser kan vara av särskilt stor betydelse just för de mindre företagen.

Regelrådet finner redovisningen av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kvalitetskraven med avseende på samtliga delaspekter.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 23 mars 2022.

I beslutet deltog: Claes Norberg, ordförande, Anna-Lena Bohm, Hans Peter Larsson och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av: Ulrika Wienecke.

Claes Norberg
Ordförande

Ulrika Wienecke
Föredragande